

Heb.
1881.

3:21

Hameas

1900
v.1

LBI
140310

Hameasef

3:21

L. Seligmann.

המאסף
לשתי תקופות הראשונות

משנה
התק"מ"ד

Mit einer deutschen Zugabe.

Königsberg, 1784.

gedruckt bey Daniel Christoph Kanter,
Königl. Preuss. Hofbuchdrucker.

ל ו ח

הטענות אשר נכלו בשפה הדפוס הראשונים נוסחאסף *

גחל הבשור :

עמוד ג שורה טו תפין קרא תעץ
 יוד פבינו עלינו את הערת סוף

המאסף לחדש תשרי

א	ו	ו	ו
הז	יד	החקירה	החקירה
ג	ה	והחוקים לזכר יעשו משפט כוז *	ג"ל, והחוקים לזכר לא יעשו משפט כלל *

חדש מרחשון

יז	יז	ומשרד	ומשרד
----	----	-------	-------

חדש כסליו

לט	ו	לכנס	לכנס
ת	יז	בהנה, בספרי	בספרי
מב	ט	מנתיקם	מנתיקם

חדש טבת

כז	כ	לשילא	לשילא
סז	כה	יוע	ידע
כח	לב	עור	עון
סח	לד	והמלאכה	והמלאכה
כט	ג	חרה	חרה
סח	ד	לה	לה
סח	ו	והכח	והכח
סח	ז	כתים	כתים
סח	כז	פערדיראנדום	פערדיראנדום
ס	ו	זועות	זועות
סח	יט	קטניות	קטניות
סח	א	בהנה	כז
סח	סח	משחר	משחר
סח	כח	ללשון	ללשון
סח	לא	וזר	וזר

עמוד

מבשר טוב /
 בעדת ישרון

בחנית

ועתה /
 כי
 לדעת את חזק
 כלכלה או הנה
 אם אין ?
 שום קנקן

המכת

זה דבר המזכיר
 המדע והמחשבה
 הנפש המומד

(א) יבואו
 לא כל
 ומסור דבר
 והענינים פה
 בשירותי דר
 עוזרים הם

(ב) מב

נחל הבשור

מבשר טוב / משמיע שלום / לכל משכיל דורש האמת ואוהב המדע
בעדת ישורון יהי כועס ה' עליהם נעתה ועד עולם אמן *

בחינת

החכם האמתי המשתוקק לדעת עצם ותכלית כל דבר
מכל צדדיו / תסתפק לחמש שאלות ראשיות / והם
מה ? מי ? למה ? ואיך ?

ועתה הקורא הנעים ! בראותך הנה מכתב חדש / אשר עדן
בימינו לא היה / משוטט בחולות / תבסוף נפשך תחלה
לדעת את מהותו ותעמיק שאלת מה הדבר החדש הזה ? אם דבר
הבלה או הנדסה / אם דבר חכמה אינמוסיות ודרך ארץ וכיוצא באלה /
אם אין ? — ולמען הגיד לך את כל על סדר ככון לבתי ישראך לך
שום ספק / נבוא לעתיד לך את השאלות הנזכרות אחת אחת *

א' בהתרת שאלת מה *

המכתב

הזה אשר בידך / הוא הקדמה ופתיחת מכתב אחר אשר
יבא לאור בעוד ימים אחדים אי"ה מדי חדש בחדשו *
וזה דבר המכתב אשר יקרא בשם המאסף כי יאסוף לכל מחנות
המדע והמסור כתבים מכתבים שונים ודברים המועילים והמשמחים את
הנפש המומדת לשבת בכל החכמה * ותהייה מחלקותיו חמש במספר *

(א) יבואו על ראשו שירי להיק ממשררים מוכתרים אשר
לא באו בדפוס עד הנה ואשר יחברו עוד בעז"ה כלם מענייני חכמה
ומסור דבריהן אהבת רעים וברכת דודים * אמנם שירי החשק
והעובדים פגול המה לא ירצו / ושירי קצת ממשררים חדשים אשר בחנו
בשיריהם דרך העמים / לומר אל האלילים ולקרוא בשם אלהי כזר /
מזורים הם מאתנו / לא יבואו בתהללנו * כאשר תראה עוד להלן
באגרת של הרב המליץ ר' הירץ וויזל כ"י

(ב) מכתבים (אויפגעני / אבהנדלונגן) והחלק הזה יפרד
והיה לארבעה ראשים *

[1] יביע מקורו דברי פומכמים בחכמת הלשון הכללי וכימוד
בחכמת ובסגולת לשון עברית / יאיר נתיב בדקדוקה / יושר מעגל
במלכותה ויושר דרך בשירה וילמד דעת גדרי השרשים כנרדפים *

[2] ישלח תגלותיו על פירושי פסוקי המקרא הקשים יבחין דעות
המפרשים הקדמונים ובמקום אשר לא יספיקו דבריהם יבואו
דעות אחרות / ועל הקורא המבין ודובר אמת בלבבו לשפט ולגזור
אומר אם מלא הכוונה על דרך הפשט האמת * ולמען הדרך
את התלמידים לשום לב על כוונת המקמר ולהורותם דרך הכתוב
וההרכבה במאמרי הכתוב / בהעתיקם דברי נביאיו ללשון אחר /
בחרנו כזה דרך השאלה והתשובה כאשר תראה להלן בהתרת
השאלות למי / ולמה *

[3] יפסו מעינותיו אנרות נחות ומליצות נעימות אם מחכמים
הקדמונים או מחכמי דורינו והעתקות תלשונות העמים דברי
מדע ומוסר הראויים לתת לפני משכילי בני ישראל *

[4] ילכו כהרותיו אל ים התלמוד להסיר המכשלה אשר כשלו
בה רבים מחלמי בני עמנו / להיותם זרים בסוגיותיו
ומיניהם לא שקדו על ערי החכמה וילכו בו כעורים מוששים
באפלה / לא ידעו דדת לעמקות מחשבות חכמיו ז"ל כי נעלם
מהם מקור ההלכה וההצעות אשר יציעו לפני התלמידים טרם
יתחילו לישא וליתן בדבר * ועל אפיקיו יעברו יתר הדברים
המנועים לחנך המוסרי (מאראלישן ערציהונג) / גם מלדבר
במנוח הטבעי (פיהישען ערציהונג) / לא כסוג אחר ודינו /
להיות רבים מאומני בני עמנו עצלים ומקרי דעת לשום לב על זה
ולא ידעו כי שמירת הגוף וכמותיו הוא מעולה לשמירת
הנפש וכמותיה *

(ג) תולדות גדולי ישראל (ביאוראפהיע דער גראסן
אונזר נאטיאן) / מרבנים
וגאונים אהן / מנדולים ומפורסמים בחכמה / מוסחרים נכבדים
ועשירים עם המזוהים את בית ישראל באדני כסף / ואשר לפני
פולסים יתלכו לדבר טוב על עמם / מקום ועת מולדתם ואת
הקורות אשר היו להם / ואת הטוב אשר עשו בקרב אחיהם *
והמשכיל יבין את גודל התועלת הזה לעמים משכילים / מלכד
התענוג

המעגל אשר

(ד) תולדות

והאזהרה בכל
לקרוא בלשון
יתחדשו בינינו
ואך יפסו

(ה) בש

לסוכתנו ול
ולפעמים י
האלה / מ
דבר דבר

עתה

אדם ידוע
נער

דע
כי

שערי הת
ולתן בעו
ויועשים
כעורים
(בספרי

התענוג אשר לפני האדם בשמעו את האורעות אשר אירעו
לאנשים ידועים בשנוי העתות וחלושי המקריים *

(ד) תולדות הזמן (נייאוקייטון) / המתהווים בימינו
בימים האלה ימי בכורי פרי המדע
והאהבה בכל ממלכות איירופא / וידע כל קורא אשר אינו יודע
לקרוא בלשון העמים את מזב עם ה' בימיו / ואת המצבים אשר
יתחדשו ביניהם / ואת אשר יתן ה' בלב מלכים עליהם לטובה /
ואף יפול בדבר מזד המקבל * את כל נביא על הספר *

(ה) בשורת ספרים חדשים (אנקינדיגונג כיאר
שריפטן) אשר יודפסו
לטובתינו ולתועלתינו / הן בלשוננו הקדושה הן בלשון עם אחר /
ולפעמים יבואו בו גם משפטים (רעצנסיאדנען) על הספרים
האלה / מה טיבם / ומה חסרונם / היש בהם תועלת אם אין *
דבר דבר על מקומו יבוא בראות השם לכונן את מעשי ידינו *

* * *

ב בהתרת שאלת מי

ענה תפין לכן הקורא האהוב ! לדעת מי הוא
המוציא והמביא את הדברים האלה על הספר ? אם
אדם ידוע / אם אין / אם יחיד / אם רבים / אם וכן / אם
כער / וכהנה רבות אשר ייתרו לך כלם בתשובתנו זאת *

דע כאמנה כי לא מאיש אחד ולא משנים יצאו הדברים האלה /
כי אם מאחת מרעים משכילים אשר שקדו מימיהם על
שערי התורה ועל דלתות החכמה / מהם בעלי גמרא יודעים לישא
ולתן בעומקה של הלכה על דרך הפשט האמתי / מהם בעלי חכמה
ויודעים בלשונות זרות / וכלם כאחד שמו את לבם זה ימים
כבירים לחקור ולדרוש אחרי דרכי לשוננו הקדושה בספרי תנ"ך
ובספרי הקדמונים וכתבו על ספר איש איש את אשר מצא בפירושו
המקרא

המקרא / כדקדוק המלות / במהלך הלשון / כגולת מליצותיו
 ושיריו / כלמות הספרים וכוונת סדר המאמרים * ואחרי
 זאת שמו שם אחד בקנין התורה והחכמה מאמרים ז"ל כפסוק —
 הכתוב ושמו ישראל היום הזה נהיית לעם / עשו כמות ועסקו
 בתורה שאין התורה נקנית אלא בחכמה — ויבואו איש איש
 באמתתו את אשר לקט דבר יום ביומו / למען כלכל את דבריהם
 במשפט * ולעת גמרו במוענותם להוציאם לאור על ידי הדפוס
 ולהסדף עליהם שירים ומכתבים אשר בבית גנוס כבר ואשר יכולון
 עוד שמה בעו"ה (אם מהם אם מוולתם) ולואת הפילו תמכתם
 לפני כבוד מעלת הרבני המליץ החכם מוהרר **נפתלי הירץ**
וויזל ימ' כבדלין / לבקש מאתו לוית מן לראשם שכיות
 הקמדה שירים ומליצות ומכתבים אשר בבית נכותו * ואלה דברי
 האגרת השלומה לו מאתם *

קעניגסכערג כפרייטן ק"א טבת תקמ"ג

אל

כבוד הרב החכם וכו' שלום עד כלי ירח *

נפש

עיפה למים קרים כי תכסוף / ממקורם ישאבון /
 ודורשי לשון עבר אליך ידרושון * מאז הוסר גאון
 ישראל / הורד לארץ עטרת ראשו / עם ה' בשבי הגלה / ואין
 מוון נפרץ / חדלו הפורעים על פי ככל / ואיש דובר צמות
 אין * עד שקמת נפתלי ומעפר הקמות לשון עבר * מליצת
 נביאינו כפלס שכלך שקלת / ותהי כוונה למליץ בקרב עמך *
 מי כמוד הגביר מיל להקים שם בישראל ? הן ברוח כינתך
 בכלה הלכת / ותקח משם את הכנור תלויה על ערבי נהרותינו /
 והיו כנגן המנגן שירך * מאז מחברותיך ביהודה נפוצו / לב
 משכילים באש זמירותיך הכתה / שמוע דבריך כלמו וכסופון /
 דבר כוון ימפזון / כי כדבר החווה דברת / ועם משוררי
 אחת חלקך !

היום ישתחוו לפניך החכם ! אחות מרעים משכילים דורשי
 האמת

האמת / יבקשו מ
 יחלו עין ולדבר
 וזה ימים לא כתיב
 ומהם יודעי
 ענין בחכמות השמו
 אקרי מהלכי לשון
 במאזני דק פירוש
 ובמקום אשר לא
 ענינו וענין הלשון
 הכתבים שבהם ל
 לשטט עליהם ו
 כל מנמטם ומקנן
 ולהורות את ופיה
 מכתה הקימו ל
 (רביעית בלגו) *
 (ה) יבואו בו ש
 נדפסו אחת אחת
 עוד אם מלנשי
 מעניני המקור וה
 והוא תולדות גדול
 ומקדושים אשר
 עמנו הנוגעים ב
 צעריהם / מודיע
 אחר הנוגעים ב
 למען יוכל קרין
 הלשונות / וכל
 האנשים אוהבים
 גברי קבלתינו
 לתמוך א
 ועתה אל ס
 להש

האמת / יבקשון מעמד תורה / ובנועם מליצתך תתאכס / לך
ישאו עין ולדכריך יאצו / ואתה שאל נא ואנכי אדברה !

זה ימים לא כביר ואגודת כמורים משכילים מהם תורניים
ומהם יודעי לשונות זרים יון ורומי ויתר העמים ומכני
ענין בחכמות השמושיות והרמות / הסכימו יחד לחקור ולדרוש
אחרי מהלכי לשון הקודש בספרי תורה נביאים וכתובים ולשקול
במאזני דק פירושים הקדמונים לבחור היותר קרוב לפשט /
ובמקום אשר לא יספיקו הראשונים ירבו חקירה לפרשו כפי
ענינו וענין הלשון / ובכחות הימים יושלחו ההעתקות והפירושים
הנכבדים שבהם למעלת הרמה ולכבוד החכם מוהרר משה כ"י
לשפט עליהם ואין ספק שיהי' בזה תועלת גדול / ובהיות
כל מנגמטת ומפגס להרחיב דעת לשוננו הקדושה תוך עם ה'
ולהורות את ופיה לכל העמים ואם היא בשלכת זרע קודש
מזכתה הסכימו להעלות על הדפוס מדי שבת בשבתו דף אחת
(רביעית באנו) / וזה דבר המכתב אשר לנ' חלקים יחלק /
(א) יבואו בו שירי לשון הקודש אשר לא נדפסו כבר ואשר
נדפסו אחת אחת ואינם מזויים ביד כל איש / ואשר ימכרו
עוד אם מאנשי החבורה הזאת אם מוולתם / (ב) מכתבים
מעניני המוסר והחכמה והנחמיות וכיוצא בו וכן ביאגראפיע
והוא תולדות גדולי עם וחכמי ישראל אשר בחיים חייתם
ומקדושים אשר בארץ המד / (ג) חידושים הנכתבונים בבני
עמנו הנוגעים בכלל ישראל / מקורות בקצת המדינות ומחיתוך
נעריהם / מודעות ספרים קדשים בלשון הקודש או בלשון עם
אחר הנוגעים בו ובהנה דברים הראויים להיות לעין כל /
למען יוכל קריתם איש אשר לא ידע קרוא ספר ביתר
הלשונות / וכל זה לתועלת הנערים דורשי החכמה / ולשעשועת
האנשים אלהבים / ולמען הקים זאת בישראל הסכימו איזה
גבירי קהלתנו מיקירי רוח המתנדבים בעם לתת סך מקשים
לתמוך את החבורה הזאת / וזכה אלה לטובה !

ועתה אל כבודך הרמה נשימה מלתינו / מאתך תוכלתנו
להרשות לנו להדפיס שירי הנעימים אשר תחת ידינו
בכתב

ככתב / ואשר דמסכו כבר ולא נתפסטו בעם כראוי / כמה
השיר שכתב מעלתך להגביר ר' דוד פ"ל כהרלין / בשלום לו
ספרך היקר גן נעול / וכן אחד שכתבת להקצין ר' בערמן
פ"ל ואשר שירך הנמצאים בידינו * ועוד תוסף עשו חסד
עם עבדיך בשלח לנו שירים אשר המה בגווי ספרך ולא
פוצאתם לאור / ודברים המגיעים לידיעת הלשון ומכון הכשרים
ותאזה עלינו מעלתך אם להדפיסם תחת שמוך אם אין / ואיש
(אפילו מבני האגודה) לא ידע ממי יאלו הדברים אם לא
תראה כפי התקון * הואל נא האדון ! לכבדנו מהר בתשובתך
הנעימה / והאל האמת / ינחנו בדרך האמת / יפרוס סכת
שלומנו ועל כל המסתופעים בלך כמפנך ומפן עבדך הכותב
מטעם רצוני *

חבורת דורשי לשון עבר

וואת תשובתו

ב"ה ברלין יום ג' ד' שבת תקמ"ג לפ"ק

הדר בחורים ומהולל בשערים ב"ה הכמור סופר ומשכיל
ויקר רוח ידיד נפשי כהר"ר * * * יצ"ו אתה ה'
תשמרהו נכ"ו אמן *

מה כעמו לי מעשי אלהעות ריע אהוב כמוך / אשר
בוננת מיום ד' לא למדש טבת * כרדם הייתי באישון
לילה הכטוי עלינו / אין גנה מסכים לי * ואחרי רואי הבקר
שור / ונערי בני ישראל יוצאים ללקוט אורות מתורה אור /
ועוד מעט תורם שמש דדקתם / בכל הארץ יאלו קום /
ובקצה תבל מליהם מדי שבת בשבתו יביאו כלי טהור מלא
אומר ודברים מזוהרים אשר ילקטו / ממן שקיים ומדגן
שמים / הן הן דברי תורה / דברי מוסר / דברי שירים
ומליצות / להרים קרן שפת אמת אשר בקדש דרכה / ולחקור
פנויות מאחרי תכ"ך / ועוד דברים טובים כהנה ככל הכתוב
במכתבך

במכתב ה"ל

מה יקרה

הדר

אלה היושבים

חזקו וכו' לבס

בחורי ישראל

טוב / והיית

במכתב / ו

דק / ישי

בס את הק

להיות כחוכ

טוב כי הורי

החיים

ויען

לה

עתה ברוך

אחיהם ויהי

אלהים אני

וגמולי רוח

אזהב נאמן

יפוזו חוצה

שלא ילמד

ומהיכל

הם / ל

אשר תש

עליכם לי

הן *

דעת וה

ורוממות

שמות

ובמקשר

במכתשך הנ"ל / להניח ברכה בעית ישראל * ראיתי ואשמח *

מה יקרת בעיני / עלית כיוצא מארץ ציה / לו תאר לו
 הדר אשר פריך תתן בעתו * ומה יקרו בעיני / רעיד
 אלה היושבים אתך אשר חוברו יחדיו לעשות כזאת בישראל *
 חזקו והיו לבני חיל * היו באישון הלילה הזה ראשונים לכל
 בחורי ישראל / להגיה בנו נגה אור חמת / ומחקר שכל
 טוב / והייתם מופת לכל הילדים אשר בנילכם המשכילים
 במכמה / ומראה בהיר יראו בו כל תופשי עט / וכל מחוקקי
 דק / ישוטטו רבים ותרבה הדעת / כי תעידו גם תעוררו
 גם את הקנאה / קנאת סופרים המרבה חכמה / עד שתחפץ
 להיות כמוכם משכילים ומאדוקי הרפס / ועליכם תבוא ברכת
 טוב כי הוריתם להם את הדרך אשר ילכו בה / ואשר על ידכם
 החזיקו אחיכם גם הם לחזק את בדק בית ה' *

ויצן כי כבדתני באמרו תידן הנ"ל ותשאל לך ממני עור מעט
 להניח אתכם ללקוט גם ממעט האחרים אשר בשדותי /
 עתה ברוך ה' ! אתה ורעיך הכלומים אתך / שמעו נא מוסר
 אחיכם ויהי ה' עמכם * ובאשר ידעתי כי עם משכילים ויראי
 אלהים אני דובר ומוסרי אך למותר / כן ידעתי כי לנזעים
 ונמוכי רוח אתם / ואל ירע בעיניכם לשמוע מוכרת טובה מפי
 אזהב לאמן כמוני * דעו כי מלאכתכם מלאכת שמים ומעיינותיכם
 יפוצו חנה בתוך קהל ועדה / על כן הזהרו בדבריכם מאד /
 שלא ילמדו מתוכם לשקר * כי רבים חורשי רעה בינינו /
 ומהיכל בנו למראה לוקחים קורי עכבים ויחפרו עבותות קדשים
 הם / לא עלה עליהם עול תורה ומצוה / ועל מים מתוקים
 אשר תשאבון מבאר חפרו שדים / יאמרו מרים הם * על כן
 עליכם להשגיח על דברים קצרים שאזע למינכם פה * ואלו
 הן * (א) ראשית חכמה יראת ה' וגאמר יראת ה' ראשית
 דעת והוא שתהיינה מלכותיכם וספוריכם כוללים דרכי יראת ה'
 וירוממותו * (ב) שבעתקות השירים והזמירות / לא תזכירו
 שמות העצבים הקדמונים שזכרם היונים והרומים בשיריהם
 ובמוסריהם / ואמריהם במשכו כל משוררי זמננו בארופ"א /
 ולא

ולא כאלה חלק יעקב , לא ישמעו על פיכם * (ג) . אל תשימו
 בכליכם שירי חשק דברי עגבים ואהבה , כמו מקצת שירי ענווה
 ורכים משירי משוררי דורנו ככל העמים , הסירו מכם שירים ומליצות
 או ספורים שתוכן רצון אהבה , האהבה ליצר הלב , ושכחות השכל
 הטוב , ואל יסיתו אתכם נחות לשונם ויופי מליצתם , לשונם בין
 אבני קודש אשר אתם מתהלכים בהם * (ד) . חדלו לכם מדבר או
 מהעתיק מל צות וספורי התולים להתל באחיהם ובמעשיהם הן לכלל
 או לפרט כדרכי הסאטיר"ע , לכל תהייה מוסריכם הטובים ללדים
 צעירי שמעיהם וללכנים כדדי דורשיהם , דבש וחלב תהיה תחת
 לשונכם , לדבר בענוה וכדרך מוסר וכבוד הכריות ותמצאו חן בעיני
 אלהים ואדם * (ה) . בהיות מנחת עניכם להודיע נחות לשונינו
 הקדש א תשימו גבולכם בלמוד דרכי הלשון לצד לדבר נחות ולכתוב
 נחות , כדרך שמלמדים דרכי לשונות של חול , אבל עד הים הגדול
 יש חכמת התורה יהיה גבולכם , שעל ידי דעת הלשון על מכונו
 תבינו לים אמרות טהורות שבתורה , ודבר קדשו שבפי גביאיו וקבלת
 אחת שהיתה ביד חכמי המשנה והתלמוד שיסודותיה בהדרת קדושת
 הלשון והמליצה הנאדרות בקדש * ועל זה הוכחנו בשני המכתבים
 אשר רבו עליהן מקצת מאחינו בני ישראל , כי לא עמדו על הכוונה
 היקרה שכווננו בהן * וכבר ראיתי ידיד נפשי במכתבך ה"ל שמנחת
 פניך וריעיד חכריך לדרוש באה , לשקול במאוזני פירושי הקדמונים ז"ל
 ולבחור את היותר קרוב לפשט , ובמקום אשר לא יספיקו לכם
 דבריהם , תבחרו משפט פניכם לפרש חדשות כפי עניינו , וזה
 דרך נאה ותפארת להולכים בה , כי מה טוב ומה נעים שבת יחדיו
 חברים מקשיבים אונם לחכמה , מוסלסים ומחבקים אמרותיה *
 בין כך ובין כך אתם עושים טוב , אם תמצאו דבר , העליתם
 מרגל ת מים החכמה בל מפניכם לא ישוו בה , ואם אין , סוף סוף
 התבוננתם בדבריה העמוקים , ואת לבכם רחצתם במימיה המתוקים
 כי המזמה והתבוננות בדברי התורה תמלאנה הלב מחשבות טהורות ,
 ויטהר מהכליו ומדרכי יצרו , שעל זה אחר שלמה מנחה תשמור עליך
 תבונה תנצרה , להצילך מדרך רעונ' להצילך מאשה זרה וגו' * ועל
 המעלימים עין מחסירות בלא הוכיח הנביא ואמר ישראל לא ידע עמי לא
 תפכין , ורבותינו ז"ל אמרו כמה שפורשות הכתובין * עשו את הטוב
 וה' יאר פניו אליכם , כי לא ימנע טוב מאהבי תורתו , וא תשגו לדברי
 המלעגים

המלעגים / הכ
 צדיקו / ואומרו
 והכל להנצל מעמ
 בידם כלום / וחו
 בס' משלי / או

מחיר

פי

מדי

רא

רב

אה

שקר

ז

יגדל

יז

לימי

יח

ז

ספורים אלה
 ודברי השיר
 מרדמה וכל ל
 ומרשתיו כפור

(*) ליוסף
 שרדד
 פתחם / ג

המלעגים / הכוים לכל מתבונן במקראי קדש ובפירושים הנמצאים
בידינו / ואומרים שאין לנו להוסיף דבר / ומקטינים עצמם מאוד /
והכל להנצל מעמלה של תורה ומשום שכל להתבונן בדבריה ולסוף אין
בידם כלום / וזוהי מדת העצלה הרעה מאוד / ושעליה אמר שלמה קשות
בס' משלי / אות היא על בעליה שאין כפשמם חפזה בתורה / וע"ז אשר

מִהִיר בְּדַת אֵל כְּבוֹד לֹו נֶאֱוָה
כִּי עַל פְּרוֹב שִׁכְלוֹ יַעַל שְׁמִימָה

מִדִּי עֲלוֹתוֹ יִטְהַר מִגֹּה
רוּחוֹ עֲצוּרָה פְּעִיר לָהּ חוּמָה

רַב בֵּנוֹ לְאִישׁ עֲצָל יִתָּאוּ תֵּאוֹה
אֶה־מֵאֲנֵנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת עַד מָה

שֶׁקֶר בְּפִיו מִרְחֹבֵר בְּעֲנוּה
אֲמֹר הַכְּמוּנִי יִדְרוֹשׁ חֲכָמָה

יִגְדַּל בְּלִי מוֹסֵר יִפְרֵם צוּרָה
יִקַּן וְעוֹדוֹ לִנְעַר דָּמָה

לִימִי עֲלוּמָיו יִבִּין פִּי הָעוֹה
יִחְרַד וְעֲצָלָה תִּפְיֵל תִּרְדָּמָה

פְּטוּרִים הָאֵלֶּה נִשְׁעִינִים עַל דְּבָרֵי שְׁלָמָה שֶׁאִמֵּר עֲצָלָה תִּפְיֵל תִּרְדָּמָה /
וּדְבָרֵי הַשִּׁיר הוּא פִּירוּשׁוֹ וְהַדְּבָרִים כֻּלָּם נִשְׁעִינִים עַל כִּיאוּר מִלֶּטֶם
תִּרְדָּמָה וְכֹל לְשׁוֹנוֹתֶיהָ שֶׁלֹּדַעְתִּי לֹא בִּאֲרוּהָ מִפְּרָשֵׁי הַמִּקְרָא ו"ל כְּהֵנָּה
וּפְרָשְׁתִּיו בְּפִירוּשֵׁי לֶסֶפֶר בְּרֵאשִׁית * הֵטוּ אוֹזְנֵיכֶם וּשְׁמַעוּ *
עוֹד

(*) לְהִיטֵב פִּי קִרְאָה הִירִיעָה מֵהַכִּיל הַשְׁמַעְנוּ פֶּה אֶת דְּבָרֵי חֶסֶד הַלֵּוֹה עַל
שֶׁשֶּׁרְדָּס וּבִיאֲרוּ וְכָל הַמִּקְוִימוֹת בַּמִּקְרָא / וּבְדָף רֵאשׁוֹן מִמִּכְתָּבֵינוּ
הַמִּחֲמֵק / נִגְנוּלָעִין הַקּוֹרֵא יִגִּיל וְיִשְׁמַח בּוֹ / כִּי כָּל מִמְחָדִים *
דְּבָרֵי הַמִּוִּלְיָאִים ?

עוד אחת ראיתי ממכתבו הנעים שהם רוצים להדפיס בכל שבוע
רביעית באגן / וכמדומה לי שתקצר יריעה קטנה כזאת לאיגן
ענין שלם * ולדעתי טוב יותר אם ידפיסו כל ד"י ימים חצי
באגן / או מדי מדש במדשו באגן שלם *

ועתה נחזור על דברי מכתבך / הנה אותי קראת / ודעת דרכי
חפצת / דברת עלי גדולות לאמור תנה ידך עמנו / והיית
לנו לעינים בתתך על ידינו דברי שיריך / או הנמצא אתך דברים הראויים
להודיע בקהל עם / לחם אותם על ספר חתומים בשמך או בלי זכרון שם
מחברם / הנה קטנתי מהכלים מהללך / שירי מעטים / וזמירותי
דלו מאד / לא עמלתי במלאכה זו כי אם לצורך השעה כאשר בקשו אנשי
שלומי מאתי לשיר בשירים למלכי ארץ / או לפתחת אוזני מחברת / על
כן הם מתי מספר / מסופקני אם יהיו מספרך בין בלם / כמעט אין א'
מהם בידי / כי לא יקרו בעיני לשום אותם באזנותי ומאותן העולים
בזכרוננו ארשם בשולי המכתב הזה ואלו דברי השידוש והוראת המלכות
והשרשים / יש בידי מלבד זה אשר כבר באו בה' המספרות שהנאמרים
בדפוס * והנה המכתב הזה ילא ראשון לשבועה על האגרת שהודרת
שקבלתי מאת ידיד נפשי נר"ו / ולא אעתיר יותר / עד אשמע מה ידברו
עוד ידידי נר"ו ורעיו / ועוד חזון למועד / וכעת אומר שלום *

דברי השמח בשלומך ובנאמות אמרותיך המותם באהבה ומוכן
לטובתך ולטובת אחות משכילים / חבורת דורשי לשון עבר
הקטן כפתלי הירץ וויזל

והנה לפניך הקורא היקר ! התרת שלמך מי / והוא לא להחיל
עד גמר החלק הראשון ממכתבנו המאסף וינקבו כל אנשי
החבורה בשם חרות על הלוחות / ובסוף הקדמה זאת יזכרו אין שמות
הנכבדים להיות לראש ואשר עליהם גבורת הקודש לשום עין פקומה
על סדר המכתבים ועל ההוצאת וההכנסות *

* * *

ג בהתרת שאלת למי *

אחרי רואך הקורא הנחמד ! את אשר עם לבבנו ואת המעשה
אשר

אשר נעשה
שאתך זאת
אמנם היות
לחמן את ל

הקשי

שלם / כי
כיום למע

והנה כ
רעיה

עמך דמ
לחמך

שבת עמך
לבכס !

אחוס *

בכס אש

סביבותי
החכמה

עמנו /
לחוס וא

פיו או
זאת לדע

מקמקי
מועצה ו

ועתה

אשר נפשה / חץ מן הנורד להרכות בו דברים ולשום כפך מענה על
שאתך זאת / כי כבר הותרה מענוה בלב כל חכם ומכין תועלתה ;
אמנם היות כוונתינו ביחוד לתת את מכתבינו ביד בחורי ונערי בני ישראל
לאמן את לבבם ולרהוב כנפשם עזו לשום חלקם עמנו אליהם נשימה
דברינו אלה / והותרה גם כזה *

ד שאלת למה *

הקשיבו בני משכילים אהבי מוסר ואהבי דעת / לאמרנו
הטו אזניכם * דעו מאמיכם האוהבים אתכם בלב
שלם / כי לא לרכוש רכוש בארץ יאמנו / ולא להגדיל שם בעם נשאנו עינינו ;
כי אם למענכם היקרים ! אתם מגמת לבבנו / איכם ישעיה חפצינו *

והנה כעת חכמה בחזן תרונה / ברמוכות תתן קולה / מהרו קראוה /
חשוו להביאה הביתה / אם בטירות מלכים תשבו / ואם כאהל
רעי אהלכם / אם על מטות שן תשטחו ואם יחד על עפר תשכבו / אם
עקים רמונים וחזה אבנם ערוך לפניכם / ואם פת לחם נקוד ומי באר
לחמכם / אחת היא לא תעבור מעליכם / בעליית קיר קטנה תואיל
שבת עמכם / אם תחת העץ תלינו תסור תשען תחתו / ואתם סעדו
לבכם ! ענואינו אתם האהובים ! קחו מוסר רעים / ואטטשו תורת
אחים * והיה בהיותכם קרובים לקרוא את מכתבנו זה / חיש יוצת
בכם אש חמודות / רוח תחבולות יעיר יפוח בו / תלהט להבה ועל
סביבותיכם אור גדול * תמצאו חפץ בתורת ה' / ותבחרו כוח בעדן
החכמה משבת בהיכלי עוג * ועוד מעט ותארחו גם אתם לחברה
עמנו / תשלחו אגרות נחות ושירים נעימים ימצאו חן ושכל טוב בעיני
אקים ואדם / ואנחנו נשימם ראש במכתבנו / ותהלת מחברו ידבר
פינו אז עד חצוי ארץ תלא שמכם / ובשרכם ירונו כל העם * עוד
זאת לדעת לכם / כי בכל דף מחכתבנו נציג לפניכם שאלה אחת במקום
מפסקי המקרא / ועליכם להשיב עליה / ובכוז אמרותיכם אלינו
נועצה יחד ונשפטה עליהם / ואשר יטב בעינינו נדפוס כדף הקמון
לתפארת המחבר וגדולת שמו בישראל *

ועתה אליך הקורא ישוב דברינו * דע עוד זאת למענה
על

על שאלתך למה / כי כפלים לתושיה עמנו / ראשון / לתת לנו
 דעת ומזמרה כזכר / שנית ישמע חכם ויוסף לקח / להפיק
 בישראל ידיעת סגולת לשונינו הקדושה / אשר לפנינו בגן אלהים
 בין עבדים היתה צמיתה / מטעה בארץ צבי / ועל סביבותיה
 האריכה פארותיה / ליפיה קנאות כל עצי עדן / וגוים רבים
 חמדו שבת בבלה * — אך עת שרשיה על גל סבכו / אפס
 קוצר ונוטע אין / נפרצו גדריה ותשברנה דליותיה / הה אל
 מללי חרב שאלוה ירדה / א יורדי בור היתה מפלתה ! — לולי
 עוזר כדקתו הותיר לנו שריד כמעט / ואנשי אמת גדרו בעד
 עוללותיה / להקים בריק ולתים על חספר שרשיה / מי בנו ידע
 מאומה מנחות מליצותיה / וגועס שיריה ? — אמנם אנשים
 בהם (זכרם אלה לטובה) הניחו ברכה אחריהם בשמרים ספרי תנ"ך
 אשר נשתלשלו אלינו שמירה מעולה / וזודה לה' חסדו על הטוב
 אשר הניע בזה אלינו / ואם מצער היא / ירחם מני ים בלכ משכיל
 להכיר מעלת הלשון ולדעת את סגולתה (בהקיש משרש על רעהו /
 ומחמיר על מחמיר) ויתרונה על יתר הלשונות (בהזיכה את הנורות
 והפעולות והתנועות בכפס האדם כפי טבעם / כאשר נזכר אי"ה
 בפנים המאסף) * גם יוספק במתי מספר התיבות הכאים בכתיבם
 לכתוב מליצה צחה / ולהודיע את מחשבותיו לרעהו מכלתי השחת
 את סגולת הלשון ונועמה / כאשר תראה בספרים רבים / דמו
 מחברים היות רועים על גבעת המליצה / והמה בשפל * ילאה
 בפס הקורא בהם / ולא ימצא מחשבותם עד אחר יגיעה רבה *
 יש אשר כחר להורות עומק שכלו על הנקודה / ויזאון מכתביו
 עקודים נקודים וברודים * ויש אשר ירכיב פסוקים ומאמרי חז"ל
 ומאמרי זר ודברי המפרשים במאי דסיים פתח ובמאי דפתח סיים
 ערב רב ממנה לשונות ורות / כמו שתראה הדוגמה במכתב איש
 ידוע (ונחמול את כבודו להזכיר את שמו) שרצה להרבות בשבח
 של אדם גדול וזה לשונו * שאלתינהו לכל נחותי ימא ים הגדול שם
 = רמז ואין מספר לגדודיו שמה תרמקו כל חיתו יער הלכנו
 = מוציא פירות בעונתיה ועדנא דקביע ליה ותליא במגוד הכינו
 = בקופסא דק מחספס קביע / והיה בכתיב בלדתי יש אם
 = למקרא יש אם למסורת והעוף נאכל במסורת אין עוף אלא
 = תורה מדסה מאתו תנא שמואל כתב ספר אוהב ארדוף אשיג
 חמלקם

חמלקם
 זכריו
 מקורות
 ומי שלא נח
 ויש אשר בח
 בלכסם החס
 וימרו שור
 וטעם דכרי
 ויקחו מש
 בלשם / כ
 עבר * ול
 הנחם והי
 תפלות הש
 תארו וצור
 הקורא הנע
 כשרי כן נג
 המחברים
 לנו מות
 מחשבות
 אך כונתו
 אתנערי ע

דן
 על
 חס
 הישיבה
 ועוסקת
 לך ?
 ללמד לבני
 לא חתנו
 גדול הו
 ימיהם ל
 בתורה

אחלקם ביעקב ואפי' ישראל שמעתה מזכרין בעלמא
וכסא לאבא וכו' ע' נוטלין מניה לבני אבנים לבנין וסאר של
קורות ורצו בלחיים וכו' *

ומי שלא נחם עליו רוח כבואה אין בידו להבין כונת זה המאמר *
ויש אשר בחרו במרוצים במקום אשר קצרו ידם לדבר צות אמרו
בלבבם בחרו יורה את מחשבותינו וינלא את חסרון ידיעתינו /
ויחרו שור כבור / וקמור בתור / אנשים ויתושים כמות ועלמות /
וטעם דכריהם כטעם ריר חלמות * ויש אשר כשירים פנו לאדמת ורים
ויקחו משם זמורות להטיעם בכרם ישראל ויקוו לעשות ענבים והנה
באשים / כי אין כשירי העמים (היקרים בלשונותם לגוייהם) שירי לשון
עבר * ולקוצר השגתם דמו כנפשם היות מעלת השיר במשקל התנועות
הכמים והיתדות / ובהאריו תיבות סוף כל מאמר / ולא ידעו כי
תפארת השיר הוא רוממות מחשבותיו קוצר מאמריו ורמזת עשתותיו
תאריו וזיוריו לפעול כנפש יתר על המאמר והספור * ולא תדמה כנפשך
הקורא הנעים ! כי בדעתנו להלעיג על שירי הקדמונים ואיזה אחרוני'
כשירי בן גבירול / אחריו וכן פאק"רא לונא"טו פראק"א ויתר
המחברים / אשר גש המה בחרו במרוץ ומשקל בשיריהם * חלילה
לנו כזאת ידענו את רוחם לבבם וגדולת שיריהם המלאים על כל גדותם
מחשבות רמות והם ידעו כגולת הלשון ומה מתקו דבריה' לחיך יטעמם /
אך כונתנו על השועלים הקטנים המחבלים כרם ישראל / הם מתעים
את נערי עם ה' ללמדם לשון עלנים / וכפנים המאסף אי"ה תראה
דוגמת מלאכתם ותשתומם *

הן על זאת ידוע לב כל נכון / יתאון אדם חי ואיש הלל * בן נעזב
מאבותיו ואין בידו כי אם מכתם אחת קטנה חרות עליו וכרוסם /
הישיבנה באשפות חזות ? ראמות יגביש איכה ישבנו כבדי
ועופרת ? ה' לשון עבר איך באשפתא עמד / ואין איש משים על
לב ? — הן הניע תור המדע בכל העמים / יומם ולילות לא ישבותו
ללמד לבניהם לשון וספר / ואנחנו מדוע נשבה עללים וטמוני יד ! —
נא אחינו נקומה ונחיה אבנים מערמות עפר ! הן גבר חמד ה' עלינו
בדור הזה ולהורות נתן לנו אנשי חיל חכמים ונבונים / הממלים כל
ימיהם להגדיל תורה ויפיו בישראל את מחברותם דברי אמת להדריכם
בתורה ובחכמה / ואנחנו נמאן קחת מוסר ונמרה את פיהם ? הנה
אחינו

אמינו ! שימו איש את ידו בכף אחיו כלכה נא יחד כנשף
לכש את הנטמון אשר כל הון לא יערכה / אנשי אמת יאירו
את הכתיב / עד נמרוס וירח לנו שמש נדקה והי' לאור עולם *

* * *

ה בהתרת שאלת איך *

עתה

נגלה את הזניך הקורא המשכיל ! את התקנות
והתנאים אשר נוסדו במועצתנו למען התיר לך שאלת איך *

חברת

דורשי לשון עבר נתיקדה ביום א' ו' טבת העבר
בהתאסף יחד כל אנשיה והיה זה לכנס *

(א) לכחור ארבעה האנשים החתומים מטה להיות ראש ועליהם
עבודת הקודש / שנים ושימו עין על המכתבים אשר יודפסו
להוציא משם כל שרוע וקלוט אשר לא יבואו בית ה' / ושנים ישגיחו
על ההוצאות וההכנסות / ועל יתר צרכי החברה *

(ב) ברצות איש מבני קהלתנו יע"א להיות עמנו לבוא ללהקתינו /
יודיע את מחשבותיו בכתב' על ספר לקופרנו מעמיק סוד החמור
המשכיל' זנוויל פרידלענדרר יחי' ויכתוב על גבו / למחרת
דורשי לשון עבר * ובאסיפה הראשונה יקרא לבוא אלינו לישא
ולתן על דבר הערך אשר יוסת עליו לתת לקופת החברה *

(ג) המאסף ילך אחרי הקדמת כחל הכשור הזאת מדי חדש בחדשו א'
בא"ן שלם * ואם אימנם דברי התורה והחכמה כמעין נוכח
ישאבון מייניו יום יום ולא יסמר מאומה אין גבול לנו / עם כל זאת
אין בדינו כעת להוציא יתר על זה כי ההוצאות מרובים מאד / בפרט
במקומנו אשר אין לנו פועל עברי / והא"ב מיקרים את השער
ברצונם * גם האותיות הנמצאות פה אינם מקודרים ויפים כראוי *
ונכרחנו להביא אותיות חדשות ואות מברלין למען הוציא מלאכה
שלמה מכל ד' / ואחרי כלות שלשה חדשים יבא כל פעם שער
על

על נייר כצבע
פצטה חדש כי

(ד) מקח ה
ועלינו

(ה) מברלין

יודא ל

וה' ייזל

את הערך

ושירים מ

ומלילות ת

יקום איש ל

אם יהיה ע

מכתבים ל

אז חל ה

ועתה

נחמור ה

בילקוטו ו

נא חזקו

לדברים

לכם

דברי ע

עבר ה

איצק

שבועון

על כויר צבות עליו תמצא שמות כל אנשי המבורה זאת כל אשר
נעשה חדש בניהם * ובהיות לאל ידיו להרמב את הנבול
הזה נוסף עליו כפי כח האפשרי *

(ד) מקח המכתב הזה יהיה ב' רייכטטהלר אין לויסדא"ר לשנה /
ועלינו לשלם עד ברלין ווילנא ופרעסלוי חפשי חנם *

(ה) ברלין קבלו עליהם הנחורים היקרים ר' יואל ב"ר
יודא ליב ז"ל בבית הקצין פר"ר דוד פרידלענדר /
ור' יודא ראבנאווע בבית המכס מוהר"ר הירץ וויזל
את הטרח לאסף חתומים על מכתבנו זאת / ולקבל מכתבים
ושירים ממי שיהיה בעזרנו למלאות את משאלנו בדברי צנות
ומלצות תבא עליו ברכה * ואם פה קהלתינו או ביתר הקהלות
יקום איש לעמוד לימין דקטנו אם באסוף חתומים על המכתב (אשר
אם יהיה עשרה במספר / האחד עשירי בא בשכרו) או בהיות לו
מכתבים לתת בדינו / ישלם חפשי אל אחד משני הנחורים הכ"ל
או אל הנחור ר' ונויל הכ"ל * הן אלה פרטי הדברים אשר יודיעון
לכל קורא איכות המבורה *

ועתה הקורא האהוב הקרש והמסגר בבני ישראל ! לנס
עינינו תלויות * ידענו כי יש אתכם דברי תכמה
נמוסר המוזהרים מוהר הקויע להולכי מחשבים / חפשו איש
בילקונו ואשר תמצאון שמה הקריבו / ונשימהו עטרת לראשינו *
כא חזקו ואמנו את לבנו באהבתכם ובתורתכם / נקשיב
לדברכם / ולקחכם אל ילנו מעינינו / מאתנו תשואות חן
לכם / ומאלה הכבוד / כבוד חכמים תנחלו נצח *
דברי עבדיכם העומדים על המשמרת לחברת דורשי לשון
עבר היום יום ג' שלשה עשר לחדש ניסן תקמ"ג לפ"ק פה
קעניגסבערג פפרייסן *

מענדל ברעסלוינא

איצק אייכר

ונויל פרידלענדר

שמועון פרידלענדר

נאכשריפט

אייניגע דיזע אונד אויס ווערטיגע פריינדע ליסען אונס
 פער זעהן / דאס ווען וויר בייאטרעני פאן
 אויפגעטון אונד אהענדלונגן אין דייטשער שפראכ אין אונזרי
 מאכטשעריפט איינרוקען וואלטן / זיא אונס דאן אונד וואן
 מיט זאלקן אהענדל געהן מעכטן / וויר מאכן אלזא היר
 דורך באאנד דאס וויר דיא זעלבי / ווען זיא דעם פלאן
 אונזרס ווערקס ענטשערעכן / מיט דעם גרעסטן דאנק אונד
 פאלקאממען פער גיטן אננעהמן / אונד ערווען איינעם
 יעדן עדעלענענדן גלעהרטין אונזר באטיאן / אונד
 פארהאן מיט נישליכן בייאטרעני / באאנד דאס דיא ערזיהונג
 בטרעפנדע / צו אונזר שטיין / מאן קאן זיך ענטוועד
 אין ברלין אן איינעם פאן אונזר אבענמעלדטן קאררעספאנ
 דאנטן / אדר אונמיטטל באהר אן אונס אונזר אדרעס דער
 בערן Joachim Moses Friedländer & Söhne ווענדן
 יעדאן מיטן דינע בריפע פאסטערייא אונד מיט דער יידישען
 איבר שריפט לחבורת דורשי לשון עבר פער זעהן זיין

דיא גזעלשאפט דער העברעישן ליטטעראטור
 פריינדע

